

Marrada (voltera): volta que es fa desviant-se del camí que va més dretament d'un punt a un altre. Ex: «*Si agafem aquest sender, farem marrada*». Amb la corrupció, poques **marrades** més podem pegar els valencians, encara que siga aquest el segon cognom de l'**estrenada** presidenta del Tribunal Superior de Justícia de València: María Pilar de la Oliva Marrades. De fet, així **ho ha declarat** ella mateixa: cal ser «*inflexible*» i actuar de manera «*implacable*». A veure si és veritat, senyoria! Tot i les declaracions, sabem que Juan Luis de la Rúa, l'anterior president, i Pilar de la Oliva, comparteixen alguna cosa més que una preposició aristocràtica al primer cognom -un detall, per cert, no determinant però tampoc desdenyable. María Pilar de la Oliva és membre de la conservadora Asociación Profesional de la Magistratura (APM) i, alerta, compta amb el vist i plau de **Fernando de Rosa**, vicepresident del Consejo General del Poder Judicial (CGPJ), exconseller, **recel** de Garzón i, com De la Rúa, amic **íntim** de Camps. La premsa conservadora, que coneix **pèls i senyals** del procés de votacions, assegura que algunes fonts asseguren que l'exconseller impulsà la candidatura de De la Oliva. Qui té el cul llogat, no seu quan vol, diuen. Tot i això, existeixen sensibles diferències amb De la Rúa i altres aspirants conservadors com **Castellano**: De la Oliva no tingut mai un càrrec de govern en el CGPJ (hi ha un **recurs** per això); no ha estat frontalment recusada per la minoria **progressista** del CGPJ; té **prestigi** d'objectiva, sensata i «*exageradament treballadora*» dins del gremi; i per últim, sembla que, ara per ara, no és *amiga íntima* del president de la Generalitat (sona més obscè que *amic íntim*). S'ha sentit dir que, potser, per aquestes i altres raons, durant la sessió de **descontrol** ahir a les Corts, hi havia un cert hieratisme en les cares del Consell. El cas és que, després d'un any i tres mesos esperant que el CGPJ nomenara un substitut, hi ha per fi una renovació del Tribunal Superior de Justícia de València. Levante dedica avui l'**editorial** a la nova titular del tribunal i li recorda la gran pèrdua de confiança dels valencians en la justícia. Ella ha manifestat que vol ser «*eficaç i creïble*». Li deixaran ser-ho? Una curiositat: no és la primera vegada que María del Pilar de la Oliva té un paper rellevant en la societat valenciana: l'any 1973 fou **Fallera Major**. No és per xafardejar; ho dic perquè, a la seua manera, que no té per què ser la meua, s'estima aquesta terra. Que els valencians parlen poc de la corrupció i que la premsa parle tant dels jutges que l'haurien de penar és tot un símptoma. A veure si De la Oliva no pega volteres, ens regala per fi un desenllaç per a Gürtel i a Ferran Torrent un nou **filó** novel·lable.

Button

Button

«*Setze jutges*», d'Adrià Puntí